

മധുരമായ കുട്ടികളെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇഷ്ടഗാനിയ വജനാവിനാൽ പാലിക്കപ്പെടുന്നു, നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമാണ് - അഞ്ചാനത്തിന്റെ വജനാവ് വിതരണം ചെയ്ത് സർവ്വതു ദയും മംഗളം ചെയ്യുക

ചോദ്യം: മായയുടെ ശഹപ്പിച പിടിക്കുംപോൾ കുട്ടികൾ ഏതൊരു വിചിത്രമായ കളി കളിക്കുന്നു?

ഉത്തരം: ശഹപ്പിച വരുമോൾ കുട്ടികൾ ഇത്രയും വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായ അച്ചുനെ, അധ്യാപകനെ, സത്ശുരൂവിനെ മുന്ന് പേരെയും മറക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കില്ല എന്ന് വളരെ നല്ല നിശ്ചയബുദ്ധികളായ കുട്ടികൾ പറയുന്നത് അതുതമാണ്. ആശു രൂതോടെ കേട്ട്, പാഠത്തുനടന്ന്, ഓഫോകുന്നു. ഇന്ന് മമ്മാ ബാബ എന്ന് വിളിച്ച് നാജീ അപേത്യക്ഷമാകുന്നു, അധ്യാസ്ത് പോലും ഉണ്ടാകില്ല. എന്നാൽ ബാബ പറയുന്നു അവർ പീണിഡും വരും, കാരണം സർവ്വർക്കും ശരണാഗതി ഒരേ ഒരു ബാബയുടെ അടുത്തെ ലഭിക്കുക ആളളും.

ശീതം:- ഓം നമഃ ശ്രിവായ...

ഓം ശാന്തി. ഈ പാട് കുട്ടികൾ എപ്പോഴും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഒപ്പും തന്റെ പാരലാകീക പരമപിതാ പരമാ തമാവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആതിൽ നിന്നാണോ എന്തെങ്കിലും സുവിത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നത് അവരെയുണ്ട് സാധാരണ ഓർമ്മിക്കാറുള്ളത്. ബന്നാറിസിൽ ശ്രിവരൈ കേഷ്ട്രമുണ്ട് അവിടെ അനേകർ പോകുന്നു, നിരാകാരനായ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ലക്ഷ്മീ നാരാധാനെന സർവ്വതും ഓർമ്മിക്കാൻ കാരണം അവരുടെ രാജ്യത്തിൽ സുവമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്, അപ്പോളാണ് രാജാവിന്റെയും റാണിയുടെയും മഹിമ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഓ ഗോഡ് ഹാദർ എന്ന് പറഞ്ഞ് ലോകത്തിലുള്ളവർ ഓർമ്മിക്കുന്നു. വിശപിതാവ് നേനുമാത്രമാണ് മറ്റാരും വിശപിതാവല്ല. വിശപിതാവ് നിരാകാരിയായ ഗോധാണ്. ആ ഒന്നിനെയാണ് അവതാരം അതായത് റി-ഇൻകാർനേഷൻ എന്ന് പറയുന്നത്. ആ ഒരേ ഒരു അച്ചുനാണ് ത രേഖയായ സുക്ഷ്മവും സ്ഥൂലവുമായ ശരീരമില്ലാത്തത്. ബേഹമാ, വിഷ്ണു, ശകരനും സുക്ഷ്മ ശരീര മുണ്ട്. അവരെയും അവതാരമെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അവതാരമെന വാക്ക് വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായ താണ്. ബാബ സർവ്വരുടേയും അച്ചുനാണ്. സർവ്വർക്കും സുഖം നൽകുന്ന പത്രി പാവനനാണ്. സർവ്വ മനുഷ്യതമാകളും ആദ്യം വരുമോൾ സന്തോ പ്രധാനമാണ്. പിനെ സന്തോ രജോ തമോയിലേക്ക് വരുന്നു. എല്ലാവർക്കും പത്രിതും ദുഃഖിതരാകണം. എല്ലാവരും പുനർ ജനം എടുക്കുമ്പോം. ബേഹമാവിനെയും മനുഷ്യനെന്ന് പറയുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ രണ്ട് രൂപങ്ങളായ ലക്ഷ്മീ നാരാധാനെന്നും മനുഷ്യൻ എന്ന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ അവരെയും നമുക്ക് അവതാരമെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. അവതാരം കേവലം ഒന്നുമാത്രമാണ്. ബാബ വരുന്നത് കുട്ടികൾക്ക് ആസ്തി നൽകാനാണ്. മുഴുവൻ ലോകവും പത്രിതമാകുവോളാണ് ബാബ വരുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ഗോഡ് ഹാദറിന്റെ രചനകളാണ്. ഭിന്നനാമ രൂപത്തിൽ സർവ്വരും ഗോഡ് ഹാദർ എന്ന് തീർച്ചയായും പറയുന്നു. ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ബുദ്ധി ആ അച്ചുനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ബേഹമാ വിഷ്ണു ശകരനെ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. ബേഹമാ വിഷ്ണു ശകരനെ അച്ചുനെന്ന് വിളിക്കില്ല. അച്ചുനെന്ന് ഒരേ ഒരു രചയിതാവിനെയാണ് പറയുന്നത്. സംഗമയുഗമാകുമോൾ സർവ്വ മനുഷ്യരും പത്രിതമാകുന്നു, അപ്പോൾ ബാബ അവതാരമെന്നും കലിയുഗത്തെ സത്യയുഗമാക്കാൻ. രചയിതാവാണില്ലോ. ബേഹമാവിലും സ്ഥാപന ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു, ശകരനിലുടെ വിനാശം, വിഷ്ണുവിലും പാലന ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. ബാബ വരുന്നതും ഭാരത ത്തിലാണ്. ശ്രിവരാത്രിയും ഭാരതത്തിലാണ് ആദോഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ശ്രിവരൈ നാമ രൂപ ദേശ കാലമെന്താണെന്ന് അറിയില്ല. ബാബ പറയുന്നു -എന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ സർവ്വ വ്യാപിയെന്ന് പറയുന്നു, എന്നു വളരെ ഫൂനി ചെയ്യുന്നു. അതുകാരണം ഭാരതവാസികൾ സർവ്വരും പത്രിത ആത്മാകളാകുമോൾ ഞാൻ വരുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ ആരുംതന്നെ പുണ്യാത്മാകളായി പവിത്രാത്മാകളായി ഉണ്ടാവുകയില്ല. പവിത്ര ലോകത്തിൽ പവിത്ര ആത്മാകൾ വസിക്കുന്നു. അതിനെ സമൃദ്ധി നിർവ്വികാരി ലോകമെന്ന് പറയുന്നു. അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമോൾ കലിയുഗം വികാരീലോകമാണ്. കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യം സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയെ സംഗമം എന്ന് പറയുന്നു. ഭാവര ഭ്രതായെ ചേർത്ത് പറയാറില്ല. അന്തുമെന്നാൽ പഴയ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ അന്തുവും പുതിയ ലോകത്തിന്റെ ആദിയും. സത്യയുഗം പാവന ലോകമാണ് പിനെ കലകൾ കുറഞ്ഞതുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യ-ഭേദതായെ ഒരുപോലെയാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. ബാബ പറയുന്നു - എന്നു കുട്ടികൾ സംഖ്യാക്രമമായി തിരിച്ചറിയുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോളാണ് പറയുന്നത്. കാരണം മായ മുനിലുണ്ട്. ഇടയ്ക്ക് മറവിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ബേഹമാവിന്റെ കു

ടിക്കളും ശിവൻ്റെ പേരക്കുട്ടികളുമാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടും മറന്നുപോകുന്നു. അജഞ്ചാന തതിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. ഇവിടെ മുന്നിൽ വന്നുപറയുന്നു ഞങ്ങൾ ബൈഹം വിശ്വന്തീ കുട്ടികളല്ല. പുർണ്ണമായും മറന്നുപോകുന്നു. പിനെ ഒരിക്കലും ഓർമ്മ വരാത്ത രീതിയിൽ മറ ക്കുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ അതഭൂതമാണ്. സ്വർഗ്ഗമുണ്ഡാക്കുന്നത് പരമപിതാപരമാത്മാവാണ്. നനകമുണ്ഡാക്കുന്നത് മായാ രാവണനാണെന്ന് ഭാരതവാസികൾക്കാണിയാം. പിനെ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഓർമ്മ വരാത്ത രീതിയിൽ മറ ക്കുന്നു. ഇവിടെ രാവണനെ അറിയില്ല. രാവണനെ പുജിക്കുന്നു. രാവണനെ കത്തിക്കുന്നു. ആരെയാണോ പുജിക്കുന്നത് അവരുടെ കർത്തവ്യം, ബാധ്യാഗ്രഹി അറിയില്ല. കുടാതെ കത്തിക്കുന്ന രാവണൻ എന്നാണെന്ന് രാവണനെക്കുറിച്ചുമറിയില്ല. മനുഷ്യർ എല്ലാവരും തന്നെ ധമാ രാജാ റാണി തമാ പ്രജാ സർവ്വരും തന്നെ തുച്ഛ ബുദ്ധികളാണ്. മറ്റ് ധർമ്മങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ വരുന്നവരെ അവതരണം എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ലെന്ന് ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ഒരേ ഒരു ബാബുയുടെ മാത്രമാണ് ഭാരതത്തിൽ അവതരണമുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ ഭാരതവാസികൾ തന്നെ മറന്നു പോകുന്നു. പരമ പിതാ പരമാത്മാവിശ്വന്തീ പുജ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പരമാത്മ എപ്പോൾ വന്നു, എന്തു ചെയ്തു നന്നും തന്നെ അറിയില്ല. ബാബുയെ രചനയുടെ അവരുടെ ആദി-മദ്യ-അന്ത്യത്വത്തക്കുറിച്ച്, ദേവീ ദേവതകളുടെ ബാധ്യാഗ്രഹിയക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. അതു കൊണ്ടാണ് ദുഃഖിതരായിരിക്കുന്നത്. ഭാരതവാസികൾ ആദ്യം എത്ര സുഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നവരാണ്. വിശ്വതിന്റെ പുർണ്ണ അധികാരികളായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ സർവ്വരും പാവനമായ ദ്രോഷംംചാരികളായിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ ആ ഭാരതവാസികൾക്കാണിയില്ല. ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് ആയത്. ഒന്നുമറിയില്ല. ഇതാണ് അതഭൂതം. ബാബു എത്ര വ്യക്തമായാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്. ആർക്കാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്? തന്റെ കുട്ടികൾക്കാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്. കുട്ടികളുടെ മുന്നിലാണ് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് എന്നാൽ കുട്ടികൾ പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, മാം ബാബു എന്ന് വിളിച്ചിട്ട് പിനെ മറന്നുപോകുന്നു ഇതാണ് അതുതം. അജഞ്ചാനകാലത്തിൽ ഒരിക്കലും അച്ചുൻ, അധ്യാപകൻ ഗുരുവിനെ മറക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇവിടെ ഇതെ വലിയവനായ സർവ്വ ദുഃഖങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഇവ പാരലാക്കിക അച്ചുനെ മറന്നുപോകുന്നു. അപ്പോളാണ് പറയുന്നത് ആശ്വര്യത്തോടെ കേട്ടു, പറഞ്ഞു നടന്നു, ഹാ മായേ നീ എത്ര ബലവാനാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചുന്നേറ്റായിട്ടും അധ്യാപകനായി മനസ്സിലാക്കി പരിച്ചിട്ടും പത്രി-പാവനനായ സത്ശുരുവിനെ പുർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും പിനെ മുന്നുപോരെയും മറന്നുപോകുന്നു. ഒന്നിനെ മറന്നാൽ മുന്നിനേയും മറക്കും, ഒന്നിനെ ഓർമ്മിച്ചാൽ മുന്നും ഓർമ്മയിലിരിക്കും. കാരണം ഇത് മുന്നും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. സയം ബാബു അധ്യാപകനാണ്, സത്ശുരുവാൻ. അതും കൂത്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. പറയുന്ന -ഞാൻ അച്ചുനാണ് നിങ്ങളെ തീർച്ചയായും നമ്മുടെ പരംധാരത്തിലേക്ക് കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അധ്യാപകനാണ്, പരിപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ തീർച്ചയായും രാജാക്കന്നൂരുടെയും രാജാവാക്കും. ഞാൻ സത്ശുരുവാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ സംഖ്യാക്രമമായ പുരുഷാർത്ഥമനുസരിച്ച് സർവ്വരേയും തീർച്ചയായും തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ഇത് ഗുരുന്തി തരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ബാബുയെ മുന്നോട്ടു പോകവെ മറന്നുപോകുന്നു. ഇന്ന് ബാബു എന്ന് പറയുന്നവർ മായയുടെ ശഹചാരം പിടിക്കുന്നേം നാളെ പറയും ഞങ്ങൾക്ക് സംശയമുണ്ഡാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെ, ചിലർ പിന്നീട് അന്ത്യത്തിൽ വന്ന് ആസ്തി എടുക്കും, ശഹചാരം ഇരഞ്ഞുപോൾ വരും. ഇങ്ങനെ ശ്യാമയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. വിനാഗ്രം സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും പിനെ ആരെ ശരണം പ്രാപിക്കു? സർവ്വരുദ്ധയും സത്ശതി ഭാതാവ് ഒന്നാണ്. സർവ്വരേയും ശരണത്തിൽ എടുക്കുന്നവനാണ്. സർവ്വരും വന്ന് തല കുനിക്കും എന്നാൽ ആ സമയം എന്ത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ പിനെ സംഭവിച്ചാൽ ഇതെ വലിയ കുട്ടത്തിന് ഒന്നിച്ച് വരാൻ സാധിക്കില്ല. ഇതു കളിയും വളരെ അതഭൂതകരമായി ഉണ്ഡാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതു വലിയ ജനകൂട്ടം വന്ന് എന്ത് ചെയ്യാനാണ്? പിനെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ വിനാഗ്രം എത്തിച്ചേരും. അതെ, ബാബു പറയുന്നു എന്നെ ഓർമ്മിക്കു, ഇപ്പോൾ തിരിച്ച് പോകണം എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കും. ബാക്കി കണ്ണുമുട്ടുന്നതിലും എന്നാണ് പ്രയോജനം. ബാബു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. വിദേശത്തിലാണെങ്കിലും ബാബുയെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പികർമ്മം വിനാഗ്രം അന്തിമാക്കും. അന്തമതീ സേം ഗതി (അന്ത്യത്തിൽ എന്ത് ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അതിനുസരിച്ച് ഗതി) ആകും. സർവ്വർക്കും സന്ദേശം ലഭിക്കണം. ഒരു സമലത്ത് ഒരുിച്ച് എല്ലാവർക്കും കണ്ണുമുട്ടാൻ സാധിക്കില്ല. എന്നാൽ ശ്യാമ വളരെ അതിശയകരമായി ഉണ്ഡാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എല്ലാവരും അറിയും അച്ചുൻ വന്നു. കുണ്ഠത്തുന്നു എല്ലാവരുമൊന്നും പോപ്പിനെ കണ്ണുമുട്ടാരില്ല. എല്ലാവർക്കും എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കില്ല. ബാബു വന്നു സർവ്വരേയും മുക്തമാക്കി കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് അന്തിമത്തിലേ സർവ്വരും അറിയുകയുള്ളൂ. എത്ര വലിയ വിനാഗ്രം ഉണ്ഡാകാൻ പോകുന്നത്. രൂദ്രമാല എത്ര ശക്തമായ താണ്. അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നേം വിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ്. പിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ് മാലയിൽ ആദ്യം വിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ്. പിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ് അകുന്നത്. വിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ് രണ്ട് ശ്രേഷ്ഠ ശ്രേഷ്ഠ ശാരീരാണ്. ബൈഹം ബൈഹം പിഷ്ണുവിശ്വന്തിയാണ് രൂപങ്ങളാണ് ലക്ഷ്മീ-നാരായണാണ്. വ്യത്യാസമാനനുമില്ല. ഇത് വലിയ അതിശയകരമായ കാര്യമാണ്. ഇത് സ്മരിച്ചുകൊണ്ട്

ഒളിരുന്നാൽ സന്തോഷമായിരിക്കാൻ സാധിക്കും. ബാബു മനസ്സിലാക്കി തന്നു അവതരണം എന്ന് ഓനിനെ മാത്രമേ പറയാൻ സാധിക്കു. കാരണം ബാബയ്ക്ക് തന്റേതായ ശരീരമില്ല. ബാക്കി എല്ലാവർക്കും തന്റേതായ ശരീരമുണ്ട്. ബാബയ്ക്ക് ശരീരം ലോണായി എടുക്കേണ്ടി വരുന്നു. മറുള്ളവർക്ക് തന്റേതായ ശരീരമുണ്ട്. ലോണായി എടുക്കുന്നത് മറുള്ളവരുടെ വസ്ത്രവിനെയാണ്. ഞാൻ ലോൺ എടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു ആത്മാവും പറയില്ല. എന്തേ ശരീരമെന്നാണ് ആത്മാവ് പറയുന്നത്. ഈ എന്തേ ശരീരമാണെന്ന് ശിവ ബാബയ്ക്ക് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. കൂട്ടികൾക്ക് ജണാനം നൽകാനും യോഗം പറിപ്പിക്കുവാനും ഒരു ആധാരത്തെ സീകരിക്കുന്നു. കൂട്ടിക്കും അറിയാം ബാബു ആധാരം എടുത്തിരിക്കുന്നു, എന്നിരുന്നാലും ഇടയ്ക്ക് ഇടയ്ക്ക് മറന്നു പോകുന്നു. ദേഹാഭിമാനിയാക്കുന്നോൾ ആ ബഹുമാനം കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ബാബു എന്തെന്നിന്ത്യാൽ ബാബയുടെ ആജഞ്ചയനുസരിച്ച് തീർച്ചയായും നടക്കും. ഓരോരോ ചുവടിലും ശ്രീമത്തടക്കും. എന്നാൽ മായ മറവിപ്പിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആസുരീക മതമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭാരിച്ചതാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭാരരഹിതമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ മതം, ചിലപ്പോൾ വേബാരാളിടുക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ശിവ ബാബയുടെ ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്നതാണ് ശർ, മുകളിലേക്ക് കയറാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ സ്വന്തം മതമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നു. ബാബു തരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ തീർച്ചയായും പ്രാവർത്തികമാക്കണം. പിന്നെ എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ പറയും ധ്യാനമിൽ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. രാജധാനി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും, അതിൽ അൽപ്പം പോലും മാറ്റുണ്ടാകില്ല. കാണാൻ ഒരുപാട് പേര് വരും, എന്നാൽ പീടിൽ പോകുന്നതോടെ എല്ലാം തീർന്നും പുർണ്ണമായ നിശ്ചയത്തോടെ കുറച്ചു പേര് മാത്രമാണ് വരുന്നത്. ചിലർക്ക് നിശ്ചയം 5 ശതമാനമാണ്, ചിലർക്ക് 15 ശതമാനം. ആജഞ്ചത കാലത്തിൽ പോലും ഈ എന്തേ ചെറിയ ചുന്നാണ്, മാമനാണ് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അൽപ്പം പോലും സംശയമുണ്ടാകില്ല. ഇവിടെ മായ സംശയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് വീഴ്ത്തുന്നു. കാരണം നിശ്ചയമായിട്ടില്ല. നിശ്ചയത്തോടെയിരിക്കുന്നവർ പോലും പിന്നെ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അതുകൂടുതലേ, ഈ ഒരേ ഒരു ബാബു അച്ചുനാണ്, അല്ലോപകനാണ്, സത്ശുരുവാണ്. ഓരോരുത്തരും സംഭവാക്രമമായ പുരുഷാർത്ഥമനുസരിച്ച് കല്പം മുൻപത്തെപ്പോലെ ഉയരുന്നു. കല്പം മുമ്പ് ആർ എത്രതെന്നാളം ആസ്തി എടുത്തുവോ അതേ വേഷം ഇപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും നടക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ബാഹമന്നരുടെ മാലയുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. കാരണം ശഹപ്പിച്ച വരുമ്പോൾ പൊട്ടിപോകുന്നു. പിന്നെ പ്രജകളുടെ മാലയിലേക്ക് വരുന്നു. പ്രജയിലും അങ്ങനെ ഇങ്ങനെയായിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും മാലയുണ്ട്. രൂദമാല കൂടാതെ വിഷണുവിന്റെ മാലയുണ്ട്. അത് ആത്മീയ മാല, മറ്റൊരു ഭാരിക മാല. ഈ മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ നല്ല വിശാലവും സ്വച്ഛവുമായ ബുദ്ധി വേണം. ശ്രീമതിൽ പുർണ്ണമായും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്ന വിശ്വസ്തരും ആജഞ്ചകാരികളുമായിട്ടുള്ളവരെ യാണ് ആവശ്യം. ശിവബാബയുടെത് എത്ര വലിയ സേവയാണ്. പതീതൈ-പാവനാ വരു എന്ന് പറയുന്നു. ബാബു പാവനലോകം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അവർ പിന്നെ പതീതമാകുന്നു. പിന്നെ അവരെ പാവനമാക്കാൻ ബാബയ്ക്ക് വരേണ്ടിവരുന്നു. ഇപ്പോൾ എത്ര വലിയ പാർഡാണ് അഭിനയിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ പരമഹിതാ പരമാത്മ ചെയ്യുന്ന പാർട്ടിന്റെമേലാണ് ബലിയാക്കേണ്ടത്. നവർ വൻ ഓർമ്മ ചിഹ്നം ഓനിന്ത്യാണാണ്. സർ പുതും ചെയ്യുന്നവരുടെ ജയന്തിയാണ് ആശോഷിക്കാറുള്ളത്. ഇവരെ ഇങ്ങനെ പാവനമാക്കുന്ന ബാബു യുക്തിയും എത്ര മഹിമയുണ്ട്. ബാക്കി ഇപ്പോൾ മനുഷ്യരെല്ലാം തന്നെ പതീതരും ഭ്രഷ്ടാചാരികളുമാണ്. സത്യ യുഗത്തിൽ ദ്രോഷ്ഠംചാരി, പരിസ്ഥാനി. എത്ര രാത്രിയുടെയും പകലിന്ത്യും വ്യാത്യാസമാണ് ഇപ്പോൾ നാാം ശിവബാബയിൽ നിന്ന് ആസ്തി എടുക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് എന്ത് ആശോഷിക്കണം? കേതി മാർഗ്ഗത്തിലാണ് ആശോഷാഷങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ നന്നായി പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. സേവനം ചെയ്യണം. ഈ പ്രദർശിനി വെച്ച് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന രീതി വളരെ നല്ലതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് സേവനത്തിൽ കൂട്ടികൾ പുർണ്ണ ശ്രദ്ധവെയ്ക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് വജനാവിനാൽ പാലിക്കപ്പെടുന്ന കൂട്ടികൾ പുർണ്ണമായി സേവനം ചെയ്യണം അതിലും വേഗം-വേഗം മനുഷ്യരുടെ മംഗളം ഉണ്ടാക്കണം. ശർ.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരികെക്കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്വന്നേഹ സ്വമരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

- 1) കയറുന്ന കലയിൽ പോകുന്നതിനായി ഓരോ ചുവടിലും ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കണം. ബാബുയെ യാർത്ഥം രീതിയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, ദേഹി അഭിമാനിയായി പുർണ്ണ ആദരവ് കൊടുക്കണം.

2) ഇംഗ്ലീഷ് സേവനത്തിൽ പുർണ്ണമായ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കണം. ഓർമ്മയിലൂടെ ബുദ്ധിയെ സ്വീകരിച്ചുപോകാൻ വിശദമാക്കണം.

വരദാനം:- അഞ്ചാനത്തിന്റെ ലൈറ്റ്-ഫെറ്റിലൂടെ ആത്മാഭിമാനിയായിരിക്കുന്ന സ്ഥാത്തിസ്വരൂപരായി ഭവിക്കേണ്ടത്.

താങ്കളുടെ അനാദി രൂപം നിരാകാരീ ജ്യോതിസ്വരൂപ ആത്മാവും ആദി സ്വരൂപം ദേവാത്മാവുമാണ്. ഒന്ത് സ്വരൂപവും സദാ സ്ഥാത്തിയിൽ അപ്പോഴേ ഇരിക്കു എപ്പോഴോണോ അഞ്ചാനത്തിന്റെ ലൈറ്റ്-ഫെറ്റ് ആധാരത്തിൽ ആത്മാഭിമാനി സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കാനുള്ള അഭ്യാസം ഉള്ളത്. ഭോഗണാകുക അർത്ഥം അഞ്ചാനത്തിന്റെ ലൈറ്റ്-ഫെറ്റിന്റെ സ്ഥാത്തിസ്വരൂപമാകുക. ആരാണോ സ്ഥാത്തി സ്വരൂപർ, അവർ സ്വയവും സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും, മറുള്ളവരെയും സന്തുഷ്ടരാക്കും.

സ്ന്യാഹനം:- സാധാരണതയിൽ മഹാന്തയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുക തന്നെയാണ് മഹാ നാത്മാവാക്യകുക.